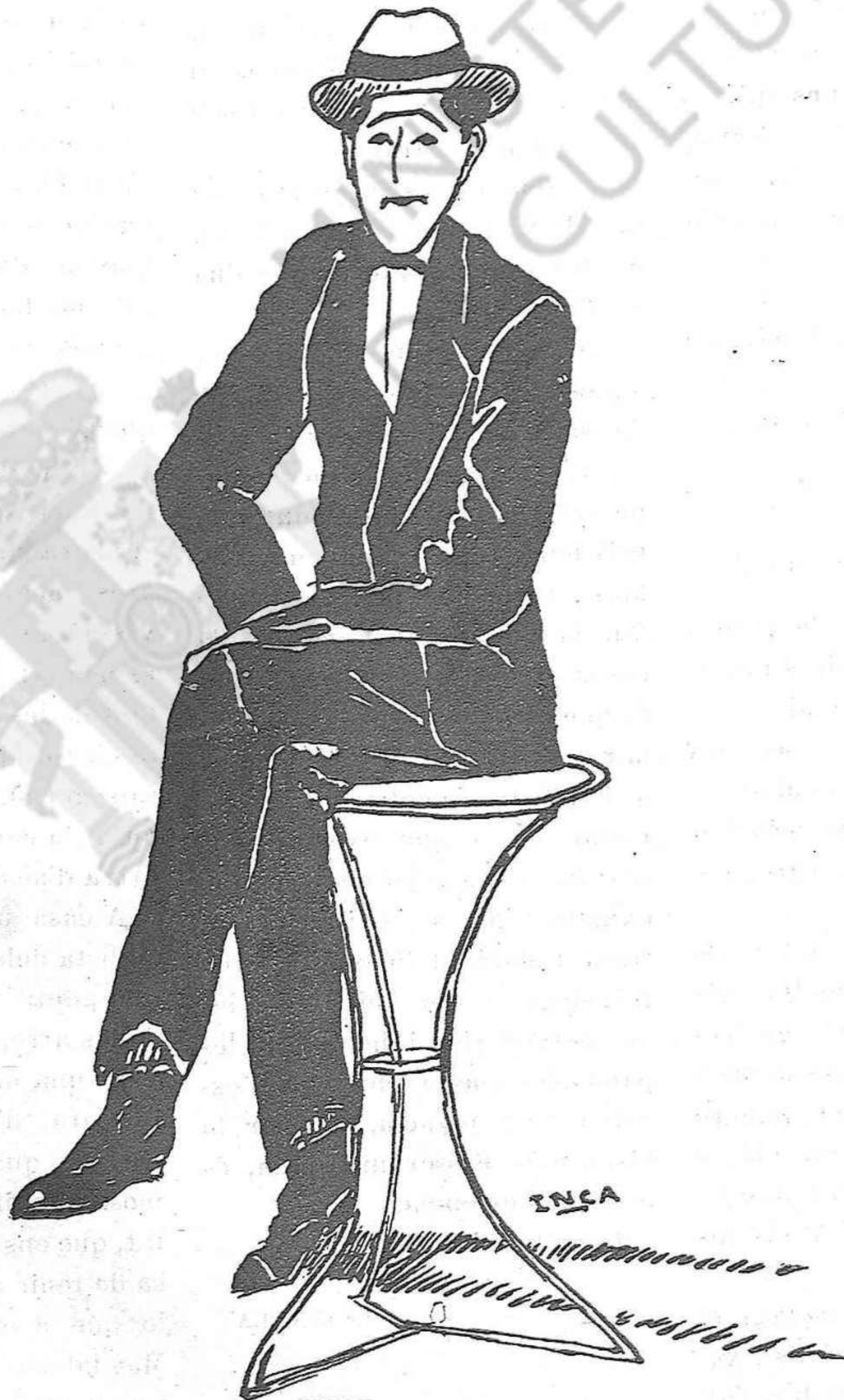

CLAR I NET

QUI NO COMPRA EL «CLAR I NET» — «QUASI» ÉS TOCAT DEL BOLET

GENT CONEGUDA

UN ESCRIVENT DE LA «CASA GRAN»

10 CTS.

Clarinetades

Volía parlar de l'Assemblea, però... llamp que la toc!, la censura m'ha enxerinat.

Mes amb tot i la pega que ting de no poguer parlar de lo que a mi me dona la *reial* (te raó que ara les monarquies se'n van al carai) doncs bé, de lo que'm dona la *federal* gana, me trobo, amb la no sé si sort o pega, de que en el moment que vull començar a escriure aquesta llau-na quinzenal, els habitants del pis de sobre el meu, uns senyors s'entretenen escoltant la rogallosa veu d'un *gramófon*; que al costat toquen l'aristòcrata pianola; que al carrer uns quants *gitanos* llencen al vent el sò anti-filarmonic d'un manubri semblant amb la veu d'un empleiat del *Banco de España de Guadalu-jara* que jo conec; i que tres o quatre dotzenes de mosques volten la meya testa rondinant *quasi quasi* (ojo l'arcalde!) com una majordona.

Doncs bé,

La censura posa mesura.

parlaré de piano-les, gramofons, manubris i mosques, que pel cas és igual.

Avui parlaré de tots aquests trastos menys de la mosca, doncs aquesta bestia té molta més importància que tot lo altre que he nomenat.

La mosca, mirada del modo que's miri se li veu molta més importància que en els gramofons i companyia. Doncs la mosca (com veurem en el número vinent si Déu me dona vida i salut i En Dato encara dateja) té un lloc enlairat en la civilització del món.

El gramofon, la pianola i el manubri són trastos inútils i xavacans. Si l'un és aborrible, l'altre és abominable. Tots ells

s'aparten de lo natural i formen la prostitució de la música;

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GUBERNATIVA

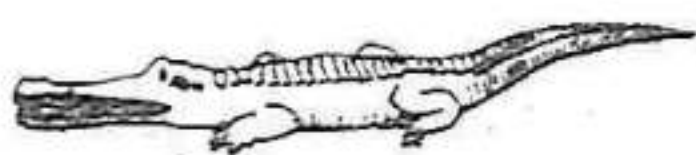
Del gramofon i del manubri, no'n parlaré perquè tothom coneix el mareig que produeixen aquestes *besties feres*, i encara que actualment s'usin no'ns hem d'estranyar doncs en el món sempre hi haurà ximpls i aquests aparells, sobre tot el «gramo» abreviadament parlant, són uns *kamaliks* que ilusionen al *vulgo* i moltes vegades se li dona entrada a casa sens coneixre'l mica, però al cap de poc temps se li dona el *passa port*, quan no se'l tira per la finestra.

La pianola, és el trasto que m'indigna més i contra ell vull dir ben clar i net tot lo que s'ha de dir.

La pianola, tan volguda per aquesta especie de mena de llei de classe social nomenada *aristocràcia* (atxem), és lo més indigne que mai s'ha inventat i lo més burro (clar i netament parlant), perquè si mal no m'han dit, la pianola toca mercès la electricitat i aquesta *cosa* sabut és que està acostumada a treginar molts mil kilos de plegat i a l'aplicar l'electricitat en un piano per a que executi una *simfonia* o una *americana dolça* que exigeixen mans d'artista, l'electricitat oblidant lo que fa, creu transporta set o vuit tonelades de mercaderies i heu's aquí les patecades que se senten quan escolteu una pianola, que per lo vist a més d'esser mesquina, és brutal en essencia.

Equaliquà!

XINXOLA

Les minyones de servei

III

Resseguint els carrer cèntrics de la ciutat, ens dedicarem avui a *repassar* les minyones dels carrers de Ciutadans i Cort Reial.

A casa un metge cirugià de molt renom hi serveix l'esbelta Lola.

Es alta i grossa amb uns *antecedents* molt recomenables i dignes; de paraula fàcil i afable i enraonada amb tothom: cara rodona i també grossa, mirada fixa i penetrant. Es molt balladora i també és de les que més se deixen veure per la Rambla als vespres que hi toquen sardanes. Té la Lola ja l'edat suficient per agafar el llaç *indisoluble*, emprò que nosaltres ho sapiguem per ara no ha contret encara compromís serio. Apa, Lola, cuiti que, encara que pocs, algú en queda de noi per prometre!

A la mateixa casa hi ha una nina morena, molt morena, quasi negra, amb uns ulls més negres encara, i de mirada atravessadora de cors tendres. Es primeta i bellugadiça i per lo tant de les més aficionades a tota classe de balls. Temps enrera, segons noticies, festejava amb un... (la censura particular ens priva d'acabar-ho de xerrar).

A casa un altre metge especialista dels ulls, hi fa el servei una gentil nina que té el nom de les arrepenides: Magdalena.

Es una nina de cara hermosa i tendra, d'una mirada molt carinyosa, quasi eternidora, i demostra tenir una santa ingenuitat, que ens la fa creure incapassa de tenir un mal pensament, lo que demostra no's diu pas Magdalena per haver-se arrepenit mai de cap pensament, paraula, ni obra.

Més ne parlariem d'aquesta Lola, emprò com que sabem que hi ha un elegant jove que *la volta*, no direm res més a fi de no provocar rivalitats.

Baixant del quarter, es trova la presò; dies passats varem haver-hi d'anar a donar un moment d'alegria a alguns gironins que estaven retxes endins, a causa d'aquella *calor* que deiem al principi, i allí hi vegerem pujar i baixar la xamosa Aurora, de la cantina que hi ha al costat de la presò.

L'hem vista també moltes vegades pujant o baixant les escales de S. Martí, amb aquell caminar dolç i tranquil que tant li escau.

Sogons notícies també té ja feina triada. Que vagi be!

Al carrer del Portal Nou, i a casa el procurador d'un Marqués de molta nomena la, hi serveix la bella *Asunción*; nena de 18 anys, de les més boniques i carinyoses que coneixem. No tenim altres notícies d'ella; aixís és que ens limitem a dir que és molt maca.

Al principal de la mateixa casa, per falla de una n'hi han dos de minyones; la Lola i la Treseta.

La Treseta és una noia molt formal i modesta; qualitats que no la priven pas de ser amable i saber-se fer estimar.

La Lola és alta i grossa; un tipo esbelt i elegant, amb uns ulls negres que li parlen. Ella i una altre nena, que ja en parlarem quan li toqui el torn, temps enrera es feien la guitza, per qüestions amoroses, amb un repartidor de correspondència, i sembla que per fi la Lola ha guanyat. L'enhorabona!

I pleguem par avui, hasta de aquí a quinze dies, si no torna a passar cap més *calorada* forta.

P. Q.

Ha sigut separat del càrrec de Comisari-regi-President del Concell provincial de Foment de Girona, D. Francesc Roura.

Del arbre caigut no'n faig estelles.

Parlant de la vaga, en el café que dirigeix *el senyor Abdón*, va apareixer un voluntari per a fustellar a un conegut polític.

Es molt rós i llengua llarc aquet butxí!

Ha visitat la nostra ciutat don Dionís Ortego.

Si ve per a preparar les eleccions, cordis la ermilla.

El nostre Municipi estudià la manera de *fer veure* que vol arrendar el Teatre Principal per a les properes fires.

Ja se sab que hi ha qui no li convé cap empresari.

Els republicans-monàrquics-fourneristes del districte de Torroella de Montgrí, estant esverats per una visita feta per el Sr. Peyra al Govern civil.

Ademés tenen la valentia de dir que estant al aguait perquè no es presenti candidat republicà.

Aixó s'en diu fer alta política.

L'altre dia dialogaren amb una mica de calor el reconegut artista-literat D. Santiago Rusiñol i el noi Puig, per diferències de criteri respecte el valor que tenen *certes menuderies*.

L'Alcalde donà la tassa d'ous en el mercat.

Se coneix que li agraden les truites...

¿I les demés especies, com el bacallà, pà, ví, etz.?

A la vigilia de Sant Narcís, a la vesprada seràn fixats els cartells anunciadors de les *Ferías y Fiestas*.

Altres vegades denuncio a qui correspon qu'en el mercat del peix en venen de *podrit* i molt car.

El dia 3, pel dematí, els barats reventats eran venuts a *setanta céntims* la lliure, per a després no poguerlos menjar.

Si no se hi possa remei estic disposat a requerir un Notari quansevol moment per a demostrarho.

Amb la salut pública no hi ha ningú que pugui jugarhi. *Clar i net.*

En una de les últimes sessions del Ajuntament hi varen concurrer *quatre regidors* i el cabo (amb en *Mateu* i tot).

DAVID

El Sr. Félix és a Sant Hilari

Sant Hilari pren tot l'aire de una vila aristocràtica. Anar a Sant Hilari és el *sum sum corda* del estiueig; allà, balls, diversions, escursions, soirées, sports, tot hi queda condensat. Per això no és estrany que tots els Srs. Félix que hi ha escampats per la costa de Llevant, s'enlluernin i vagin com qui diu en romeria a estiuejar a Sant Hilari. Allí, *como no*, s'hi juga de valent i amb entera llibertat i el

jogar és el plaer més gran de tots els Srs. Félix.

Haig de dir que el Sr. Félix és aquell home que no tinguent un céntim, va anar a Amèrica i en retornà cobert d'or i plè de fortuna. No volgueu pas sapiguer emprò, d'on sortí aquell or ni si allà hi feu l'ofici de *negrer*. El càs és que vinguè ric i això és prou. Ah! tots els Srs. Félix són desconfiats com recordant lo que feren ells allà a Amèrica; però deixem l'explicació que *bas-ta*, i anem a Sant Hilari.

**

Ja tenim al Sr. Félix apossentat a Sant Hilari, i ja tenim al nostre home voltat de totes comoditats. Dormir molt, menjar forsa i bé i anar a passeig per ací i allà. Mes ell, que encara que passa de la mitja centuria vol veure-ho tot, ha volgut anar al ball que ha organitzat la *colonia* i allí que ha vist! Valgam Déu! Les noietes de quinze a vint anys ballant descaradament a la moderna, els trajos de les joves netes curts fins a genoll, la picardia ensesa en les tendres galtes, la malícia dins elles, i el Sr. Félix s'ha espantat, ha quedat esmaperdut al veure que aquell mon de Sant Hilari no era el que ell coneixia, el que ell havia viscut en la seva joventut.

Des de aquell moment, Sant Hilari s'ha tornat un gros torment per el Sr. Félix. Ell que no pot ballar, no manca mai al ball, ell que ja és vellot, sempre al mig de la joventut, ell que fins té fret, vol que totes les joves netes vesteixin vaporós i la nit, quines nits més horrenes més optades! El Sr. Félix té el cervell capgirat, no sab on va, ni lo que li passa. Tant és aixís que resolt, ben resolt ha decidit per la maleta.

Vol deixar aquest mon, que on és per ell, marxa a Vila, on

té els amics i allí el viure és més suau. Però abans de marxar ha tornat al ball, a l'escursió, a vora les jovenetes dels 15 a 20 anys i no podent més s'ha mocegat la llengua de rabia!

Perque, perque senyor Félix, marxa, li ha dit una nena bufo-na, plena de joventut i alegria.

I el Sr. Félix en un moment de sinceritat li ha dit, tocantli la cara:

Sab perquè Mercedes, hermosa? Perque em sobren trenta anys! I fent un gran sospir i mirantla fitament; afegia:

Qui havés nascut vint anys més tard!

**

El Sr. Félix es fora. Avui anirà al Cassino a Vila i farà el *tresillo*. Quantes coses explicarà que resultaran contes de fades i son realitats!

Però, n'estem segurs, el Sr. Félix, l'any que ve tornarà a Sant Hilari, qu'és Vila aristocràtica i s'hi passa molt bé l'istiu.

CORRESPONSAL

Sant Hilari, Agost 1917.

Lolita Delclós, triomfa a Malgrat... Habillada de blanc, signe de puresa; el caparrò daurat com de primcesa, la veureu a la platja mirant enllà, tota gentil i formosa

La Lolita triomfa, triomfa... I mentres la riolla esclata i dona a tothom una mirada de compliment, en Salvador, el jove metge, la contempla embadalit, extasiat per la seva linia correcta, per la dolcesa de la seva parla i el ritme del seu cos.

El cel és blau, la mar és blava, els ulls de la Lolita son com el cel i com el mar; purs i salats. La Lolita triomfa, triomfa...

□

Com tots els istius l'Elena dels ulls miraculosos s'en és anada a la riallera i magnífica platja de Cadaqués i com tots els istius—segons noves que d'allí ens arriben, i si no ens arriben deurien arribarnos — l'Elena triomfa per la seva gracia, que és espontània, i per la seva amabilitat, que és infinita.

Prou la galantejen els elegants remadors de llanxes i llaguts, i li canten corrandes sota el finestral i al clar de la lluna, i hi dancen quan és la festa major; més l'Elena, la *Coronelita*

com molt bé li diuen, no s'enterneix pas, i rient, rient per tots té una mirada de simpatia, una paraula despistadora i una ironia que'ls descobreix els llurs secrets si acàs en tenen...

¿Serà que l'Elena no té més ideals ni ambicions que un uniforme d'Enginyers, amb galons de plata, o una gorra de carrilaire?

Es un enigma que'ns plauria esbrinar...

□

L'immens Manel, En Manel dels llapiç i pincells, de les festes majors foranes, de l'inagotable bon humor, de les generals amistats i simpaties, s'ha llevat el bigoti.

La desaparició del bigoti del nostre Manel ha causat més sorpresa que la que's deixaria a la Ciutat si, per exemple, demà o demà-passat quan eixís el sol ens trovessim els gironins en que no tenim cap pont de ciment armat, ni el lleó del monument als herois de 1908, ni el sortidor de la Devesa, ni el dipòsit d'agua de la plassa mercat dels bous, ni... la façana de Cà la Ciutat.

Entre les gentils damissel les nostres no ha deixat de causar menys es-

* * *

Escampes arrèu arrèu una aroma exquisida
i vas tota armoniosa, com si del pensament
d'un somniador haguessis hagut la teva vida:
aixís ets per nosaltres com un encantament...

I l'ànima en els ulls, mirant-la llargament,
habent sempre la por de veure-la esvaïda
igual que un somni saurós: Oh quin odiós torment
sabent-te tota hermosa, sabent-te ja finida...!

I vas activa i ferma: La clara llum encesa
d'aquestos ulls teus: el cos ple de la gentilesa,
i una arrogancia-ritme seguint els passos teus:

i t'acompanyen sempre, junt amb nostres mirades,
les nostres oracions, qu'estan totes gemsades

... ..
i es déu Cupid qui abraça esbogerrat tos peus...!

trago la desaparició del xiroi bigoti
de'n Manel.

Perque, en el comble de la preocupació,
a més d'una havem oït esclamar,
desconsolada:

¿I are, què's refilarà...?

□

El sol es post.

Ha començat l'hora excelsa del cap-
tart. L'aire embaumat de flaires que
du de la montanya, refresca'ls ros-
tres.

D'un balcó ple de rosers i clavelli-
nes, surt el rostre gentil i diví de la
Paquita... D'un balcó de S. Agustí,
surten els raigs de llum que naixen
en els ulls de aquella angelical don-
zella

El dia fineix i la gent surt a passe-
jar cap a la nostra incomparable De-
vesa. . i tots els que passen, aixequen
la mirada vers aquell balcó d'ont sur-
ten tantes belleses.

I ella, espera... espera una amor
amb galons i estrelles... espera aque-

lla amor encesa en el cor d'un home
quin nom es tant femení com la Pa-
quita de rostre encisador.

□

Aquell entremaliat, picaresc, viu i
irònic oficialet de Correus; aquell
san feliuenc, menut, garbós, qui està
encantat de la vida perque tot li som-
riu, ha trovat en el seu peregrinatje
per la nostra urb una flor tota humil
prò ben ufana, tota ingènua però ben
atraienta; una bella Paquita, encise-
ra, franca, amable i musical...

Bona parella fan els nostres amics;
bona parella i bona... sort els hi desit-
jem si és que en el seu peregrinatje
vers l'Amor necessiteu dels auxilis
d'aquesta nostre prempsa que tant és
preocupa de fer Felicitat...

□

La Carme Ensesa de Sarrià, la
gentil bruna quins ulls captiven i can-
ten unes amors eternitzades, ha tor-
nat de Blanes.

Ella, junt amb ses cosinetes Lo-

lita i Mercé de Girona, han tornat de
fora, de la costa brava on hi han dei-
xat un recort durader.

Que ho diguin si no, els joves que
encisaren amb la simpatía qu'elles
inspiren; les amiguetes que allí han
deixat; la recança que sentiren al
deixar el poble llevantí; les declara-
cions d'amor que la Carme ha rebut;
la conquesta que la Lolita feu en la
última nit de vereneig i les *americanes*
que la Mercé dançava amb el jove de
nostra redacció.

«Fins a l'any vinent» digueren les
tres ninetes quan se despediren de
Blanes.

Celebrem que els hi hagi provat.

□

La Natalia i la Gabriela, dos her-
moses poncelles del nostre verger,
han captivat a un estol de jovenets.
Moltes vegades hi acudeixin a la
Rambla entre 8 i 9, desitjosos de par-
lar amb elles.

Aconcellem a tan simpàtiques ami-

gues es portin un esquivam-sques per a deslliurar-se de tanta gernació que les envolta; si no... no podràn donar abast a tanta xerrameca i tindrán mal de cap.

□

Ja tornen les dametes que anaren a *pendre banys*.

Totes tornen brunes.

Les Rambles ja prenen aquella vida de dos mesos enrera.

Totes expliquen fets fantàstics que elles n'han sigut les protagonistes.

Son brunes, molt brunes, solsament en el seu front diví, segueix el serrell rícat de sos cabells una ratlleta més clara, doncs tot l'estiu han portat una cinteta de vellut... perquè era moda.

□

Des de aquestes columnes, tenim el plaer de significar l'admiració que sentim envers les germanes Antònia i Pepita, per lo belles i divinas que les trovem

Les saludem, i prometem que aixís que sapiguem alguna coseta cupidesca d'elles, ho cantarem amb goig.

Tatarit-Tataret

Suposem qu'els bons amics de CLAR I NET s'hauràn fet carrec de la situació que fa quinze dies ens trovarem.

El qu'els grabats no arribessin en el seu degut temps, l'estat anormalíssim de les circumstàncies i el rigor de la censura va fer que'l CLAR I NET se quedés a casa.

Prometem an els nostres protectors un número extraordinari molt prompte, amb el que rescabalaràn lo perdut.

□

El *Bram* (poll ressucitat), va dir-nos que ja no tindria cap redactor que fos capellà.

Dir això ja fa ésser *burro*, doncs vol dir moltes coses que amb temps i paciència les cantarem.

Avui ens permetem duptar lo que diu el *Bram*.

En efecte: si treiem els capellans quedaríen En Font i l'Adroher, capaços de fer aital bestiesa; però En Font sols escriu el castellà i l'Adroher ha dit mil voltes que ell li dolia que sortís el *Bram*. ¿Qui el fa doncs?

En Burgas i En Llaurò no poden, doncs els estatuts del Seminari ho priven.

En Freixes, En Cullell, l'Oliveres, son capellans.

Res, ve de París... Si si, el deuen fer a París.

Es alló, som canalla... Però qui amb criatures s'embolica...

□

A Girona anem progressant.

Ja tenim Manicomi; està instalat al carrer Nou.

Per a més detalls, tombin a l'esquerra i després vagin sempre dret al Norte.

□

Sr. Alcalde de R. O : li preguem que s'acostumi a passar alguns ratos assentat en els bancs del passeig central del jardí de la Devesa; amb seguretat li vindrán ganes de posar-ne de nous, per els molts morats que li faràn a l'esquena, efecte de les moltes fustes que hi falten; si no vol segur el nostre concell, pensi que tot-hom s'estima la propia esquena, tant com pugui estimarse-la sa senyoria.

□

Al Manicomi del carrer Nou la cosa va de mal en pitjor. Els defectes hi són de tota mena: morals, materials, físics, químics i històrics naturals (això es parlar de catedràtic, passat per Vilademuls). A més de la falta de sentit moral dels escrits que apareixen en els periòdics de la casa, are hi ha que afegir les errades materials que hi estampen els impressors. En el penúltim número de *El Bram*, varem contarhi cinc errades per ratlla.

Se veu que els operaris de la casa i els correctors de proves, estàn al mateix nivell que els periodistes directors.

Vaja senyors, que estàn fent el ridícol, física, moral, material, històric-universalment... (per Vilademuls).

□

El Bram de Porqueres segueix gravíssim.

Are, de resultes de la forta malaltia soferta, li ha quedat una neurastenia *aguda*, que el priva de l'ús de raó; i per això es que, naturalment, des de la seva reaparició desbarieja.

Continuem fent vots per la seva *total* curació.

□

Per a demostrar el desbarieg de *El Bram*, n'hi ha prou amb llegir els últims números publicats, ahont se veu que se les ha donades per parlar varies llengües, i totes malament.

Diuen els savis que en el mon tot lo

passat torna, i verdaderament creiem que a n'el carrer Nou se està aixecant una segona *torre de Babel*.

□

La caixa de *El Bram* se està assecant per moments, i si no ve a omplirla algú senyor que li sobri *lliquid*, de tan resseca quedarà esquerdada i ja no hi haurà remei.

La suscripció va baixant cada dia, i la venda es tan migrada, que podem *cuasi, cuasi* assegurar que en tot Girona no s'en venen més que tres exemplars: un a l'Editorial, un a una altre llibreria i un altre a un kiosk.

□

Es el càs que això del «limpia botas» ja comença a ésser una plaga pitjor que la *fitoxera* i el *mildium*.

A la Rambla, al Cine, a la Devesa: a per tot arreu aquestos bordegaços empaiten an els que prenen la fresca seient i inclús an els que's passegem...

Qui es el president d'aquest gremi?

A veure si la junta d'extermini de les «Plagas del campo» hi haurà de donar un colp de *peu*.

□

I are que parlem de plagues, parlem de les pabordeses que corren donant *sabllassos* en els dies de Festa Major d'un carrer qualsevol de Girona.

Si hem de parlar clar i net, nosaltres, creiem que les pabordeses que corren per a fer quartos, per guapes que les triin, en aquells moments que ens paren la ma, les trovem molt *deixoneses*.

Amb això de la guerra, no convenen *sabllassos*. Voleu més claretat?

□

Interessant:

En Fargues i Font s'ha perdut.

Es creu que va extraviarse en la última anada a S. F. de G.

La sensació causada es inmensa.

El que l'hagi vist i recollit, se li donaran 200 peles de l'ala, quan el torni.

□

La gran societat «Maestros de Doctrina» se llueix, vull dir qu'ensenya el pèl allí ahont pòt ficar-hi algú dels seus agents

Una senyora profesora de les que anaren a Palamós amb la colonia escolar i que fou proposada per en 360 va fer el tarlà en gran manera; un dia, després de recitar amb tota solemnitat una poesia digué tota emo-

Tatarit-Tataret

Segons el senyor Sánchez Guerra, el dijous dia 19, no's va celebrar a Barcelona cap Assemblea de Parlamentaris.

Si? Enterats.

Segons el senyor Sánchez Guerra, el dijous dia 19, a Barcelona, la policia va disoldre els Parlamentaris en els llocs on intentaren reunir-se.

Si? Enterats.

Segons el senyor Sánchez Guerra diu, el dijous dia 19, gracies al facte i bon zel del dignè governador senyor Matos i les forces a les seves ordres confiades, no va córrer la sang pels carrers de Barcelona.

Si? Enterats.

Segons el senyor Sánchez Guerra, el dijous dia 19, amb un senzill prec del senyor Matos i després de posar la mà amorosament sobre l'espatlla de cada un dels Parlamentaris a la Assemblea, que la policia no havia deixat reunir en cap lloc, tots sortiren del local com xaiets.

Si? Enterats.

Nosaltres, naturalment ja sabem que tot això és mentida, emprò com que la censura no deixa dir cap veritat, ens abstenim de explicar tot lo que va passar el dia 19 a Barcelona.

I després que ja tot el poble està prou ben enterat, doncs la censura no més és al Govern civil, i no arriba pas a tot arreu.

□

A Girona tot se fa a petacades.

Ara han obert uns clots al voltant dels arbres de la Rambla a fi de que l'aigua s'hi acomuli i aixís abeurar a les plantes. Però com és natural, quan ballen sardanes, més de quatre cauen a dins, donant-se una patecada contra l'arbre i girar-se el peu.

Coses de Girona *civilitzada*.

□

Hem rebut un atent B. L. M. del nou arcalde de R. O. d'aquesta ciutat En Frederic Bassols.

Com a cavaller li tornem el nostre més coral salut.

Com a arcalde de R. O., el repudiem, esperant cèssi en el càrreg lo més prompte possible, tot desitjant que sigui ell qui tanqui l'ignominiosa llista d'arcaldes de R. O., que'ns han sigut imposats des de ja fa massa temps.

□

El nou arcalde de R. O. és, o al

menys demostra esser, de la societat «Protectora d'Animals i Plantes» i per això el primer cop de vara que ha donat, s'ha encaminat per fer desaparèixer l'espectacle esgarrifós de agafar els goços amb el llaç i tancarlos dintre un carretó amb els seus lladrucs corresponents.

Per fer això, va entendre's amb un facultatiu de la Casa Gran, i varen idear unes boles compostes d'unes matrieries adormidores i per lo tant goç que mengés de dites boles, goç que li venia sòn. I aixís poguer-los empaitar sense escàndol.

La setmana passada, probaren l'invent, però el resultat va esser desastros, doncs els càns no feien res més que menjar i els agafa-goços tirar boles sense que cap cà s'adormís. I aixís l'arcalde i el facultatiu feren un paper dels més ridícols.

Creiem que lo mellor és establir una carniceria per atipar els goços, doncs ja veurien com els càns quan fossin tips, s'adormirien pel carrer sense necessitat de boles.

Es veu que arcalde i facultatiu van a l'ideal!

□

Felicitem coralment als organitzadors de la festa del carrer dels Ciutadans i de la plaça del Vi, per lo «chula» i «torera» que ha resultat; sols faltava que fessin una «fiesta nacional» on els pabordes hi anessin amb calça curta; això sí, de bandera separatista no se'n veia una ni per medicina i la marxa reial hi anava a tot drap amb gent com aquesta no's veu ni l'orella a l'*hidra separatista*.

Estranyem que a Madrid no se'n hagin enterat del seu heròic comportament perquè haurien creat una creu especial per a premiar-los; nosaltres fervents campions de l'*unidad nacional* procurarem fer-ho arribar a les orelles dels que menen l'Espanya.

Hi hem vist la grapa d'En Ramonet de les corbates.

□

Els jaumins estàn *en pleno éxito*, tant a Girona, com per Catalunya i tot Espanya.

A Girona tothom sab com marxen els comptes de l'Editorial, tothom ha vist de la forma desastrosa com ha mort *El Bram de Porqueres* despedint-se a la francesa, i ara també s'és vist la divisió que hi ha portat la celeberrima Assemblea del dia 19.

El senyor Llosas demostrant esser

molt poruc se n'ha anat amb la cúa entre cames a casa seva a cuidar de la banca, havent fet un paper tristíssim i que tots els bons catalans el recordarem *in eternum*.

La Junta Regional que tot primer també hi estava del tot adherida, ve tres dies abans de l'Assemblea publicant una nota sense firmes, en la que desautoriza als Parlamentaris jaumins que assisteixin a la mateixa. En canvi el diputat jaumí de Valencia, senyor Díaz Guijarro, s'hi adhereix.

Els diputats provincials i regidors jaumins de Barcelona, firmen les enèrgiques proposicions aprovades per unanimitat i per aclamació en les solemnes sessions celebrades el dia 20 i que no sabem si el senyor Sánchez Guerra està enterat que s'hagin celebrat.

Al restant d'Espanya també hi ha divisions, puig a les Vascongades també els jaumins se junten amb els altres partits, demanant l'autonomia i no escoltant per a res al *Jefe* senyor Marqués de Cerralbo, ni al seu *verbo elocuente* senyor Vázquez. Res, ja ho deiem: *¡En pleno éxito!*

□

Telegramas oficials del Ministeri de la Governació de Madrid:

«Reina tranquilidad en toda España.»

«En Barcelona, en la calle Conde del Asalto, la guardia civil vióse obligada a hacer una descarga contra un numeroso grupo que había intentado levantar una barricada, resultando un muerto y varios heridos.»

«Ha sido declarado el estado de guerra en la ciudad de Valencia.»

Doncs no ho entenem.

O el senyor Sánchez Guerra no sab lo que és tranquilitat, o bé Barcelona i Valencia no són d'Espanya.

Triin i remenin ...

□

Hem rebut dels veins del carrer dels Ciutadants queixes ben justes, doncs en aquell carrer hi ha un senyor que té una guatlla engaviada que cada dia de bon matí, fa saber als veins que el *blat és segat*.

Com que lo que diu es més vell que l'anar a peu, i l'hora que anuncia tant vella nova és molt inoportuna, avisem al senyor interessat perquè li torsi el coll o la retiri, doncs de no fer-ho ens en cuidarem nosaltres. Clar i net!

Impremta Dalmáu Carles, Pla i Cía. - Girona
Redacció i Admor. : C. de Santa Eugenia, 18

LA CREU-ROJA

Farmacia : Ortopèdia : Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

Dalmáu Carles,
Pla i C.^{fa}

Editors

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

— Obert tota la nit —

Rambla, 11

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26
GIRONA

**LES DELICIES
DEL CONGOST**

paratge molt concorregut en el
que tots els dies es serveix es-
meradament i a preus mòdics.

Per a encàrregs dirigir-se
telèfon n ° 462 del Congost.

Sastrefia SMART

de J. Fernández

Ciutadans, 11

Gran novitat**Alfred Ferrer***Sastre - Modist*

L'Ultima Novitat
tant per senyores
com per senyors

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça del Bell-lloc, 2, 1.^a
GIRONA

VINS I OLIS
LLUIS SERRA

ESPECIALITAT EN VINS
:: RANCI I MOSCATELL ::

Es reparteix a domicili

Plateria, 4 GIRONA

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT :

RAMÓN BOIX

Ballesteries, 17

La casa
que ven
més barato

BOTIGA DE ROBES
d'En

JOAN MATAS

Rambla de la Llibertat, 15
GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

Confiteria NEGRE

Refrescs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA